

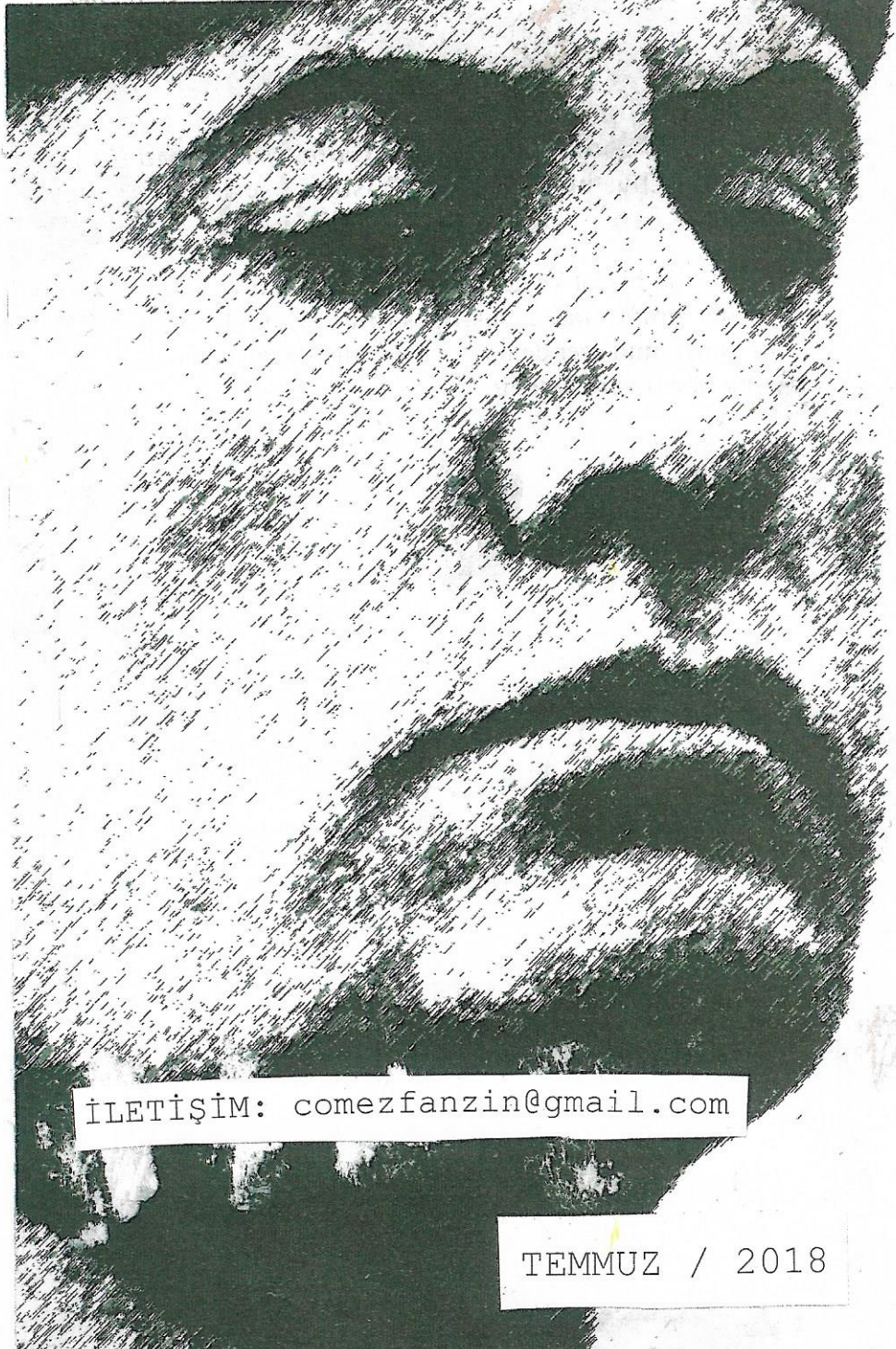
CÖMEZ FANZİN

BÖCEKLER
BASTI

YENİ

YAVAŞ
OKUYUN DA
HEMEN
BİTMESİN!

BRECHT'İN ŞEREFİNE

İLETİŞİM: comezfanzin@gmail.com

TEMMUZ / 2018

Ortaya karışık

söyleyin

Trapezciler,

lastik

kızlar,

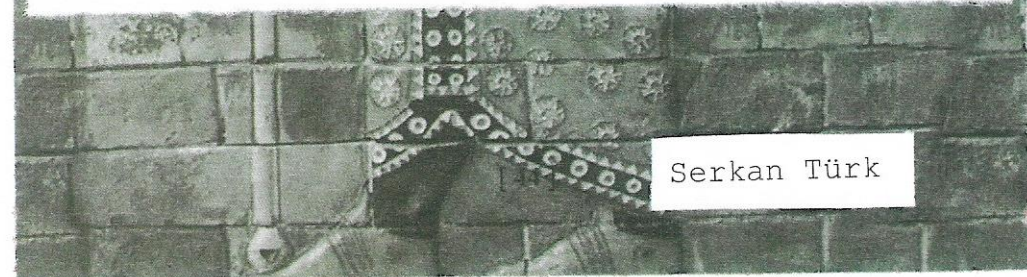
palyaçolar

Bir zamanlar seven insanlardınız değil mi?
Birbirinize omuz vermiştiniz. Bir mezarın
başında ağlamış olanlar yıllar içinde bulurlar
birbirlerini. Sözlerinizi okudum, hazırlandı.
Yağmurların üzücü yağdığı ve kuşların
yuvalarını uzağıma yaptıkları bir aydı,
yokluğunuzu duyumsadım içimde.

Fotoğraflarını kapı altlarından, demir
parmaklıklardan, camlardan içeri atıyordum.
Eskiden benim sevdiklerimdiler. Siyah
beyazlar. Yarım gülümsemişler, ciddi ve
somurtan yüzleri. Gidişleri acı verdi. Görün
istedim. Kapı altlarından attım yüzlerini.
Başkalarına acı versin istedim. Benim gibi
bahçedeki ağaçlarda her gün biraz daha
kurudu...

Serkan Türk

-HAK

o.t'a

Denizle birlikte büyüyen çocuk
Her şeye denize bakar gibi bakarken
Herkes boşluğunu bulacak sende
Kanatılacaksın
Acın tuza inecek
Üşüyeceksin
Vazgeçmeyi hak edene dek
Sus ama unutma
Denizle birlikte büyüyen çocukların kaderidir
Bin yaşında öleceksin

Lokman Kurucu

-POSTMODERN ÇAĞIN EVRİLİŞİ:

ŞİŞMAN AĞIT SÜZGEÇİ KISSASI

Kıvrılan beynime hizmet et!

Çağlar boyu süregelen şaşırtıcı sert unsur
Vedasını küfelere koyup sakladı.

İlk andan beri atomlar vardı!

İlk andan beri enerji vardı!

İlk andan beri hüznün vardı!

İlk andan beri ayaklar, eller, vajinalar, uzun
saçlar, pembe kafalı penisler vardı!

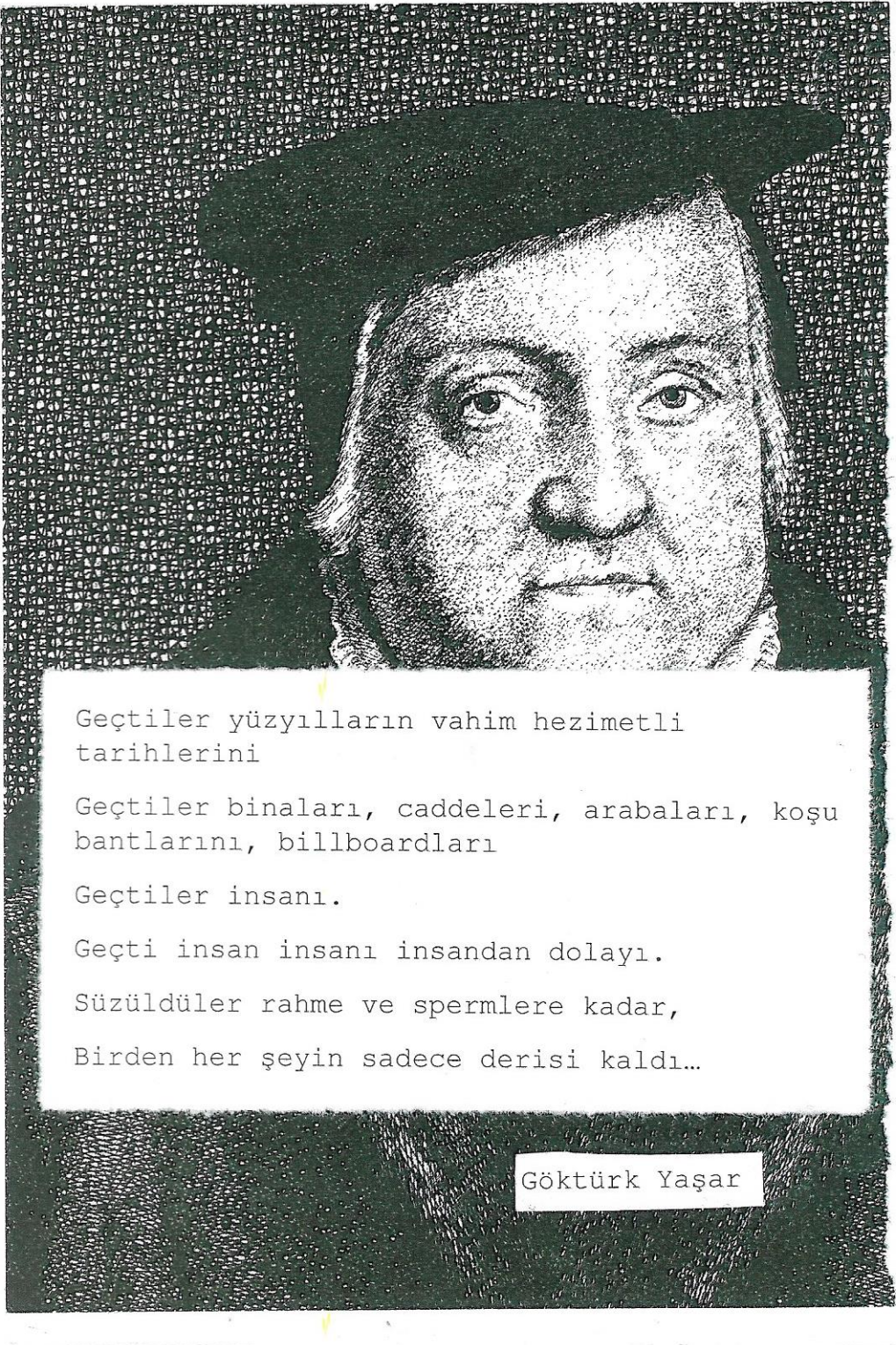
Ama hepsi cennette lanetli unsur kabul
edildiler

Ve dünyaya gönderildiler.

Arkasından insanlar, hayvanlar, insanlar ve
yine insanlar gönderildi.

Çünkü her lanetli unsurun aforoz edilmesi
şarttı!

Geçtiler dağların, yolların, tepelerin,
denizlerin arasından

Geçtiler yüzyılların vahim hezimetli tarihlerini

Geçtiler binaları, caddeleri, arabaları, koşu bantlarını, billboardları

Geçtiler insanı.

Geçti insan insanı insandan dolayı.

Süzüldüler rahme ve spermlere kadar,

Birden her şeyin sadece derisi kaldı...

Göktürk Yaşar

**-ÇATLAK DUVARIN SEMBOLİZE ETTİĞİ KAFAİCİ
HARİTASINDA YAŞAM COĞRAFYASI**

Henüz kendini idrak edememiş bir ölü
gülümsemeye yeltenirse

Haddi olmayan işlere kalkışmanın
terbiyesizliği yüzüne vurur

Ve

Yaşıyor olmanın arkasındaki

Dayanılmaz sızıntıları tutmaya çalışan yara
bandı görevi üstlenir.

Yalnızca nefes alıyor olmanın mucizeviyetini
kuşanır bazıları

Oralarda

Mesnetsiz belgelerle yaşadığını resmetmekten
haz duyulur

Temiz bir sabah özlemlenir, kirlenmiş
akşamlardan

Oysa suçlanmalıdır ne o sabah, ne de o akşam

Nasıl olsa lekesiz bir dün

Lakelenecek bir yarının delilidir burada.

SCS PAVLUS

Secler hic Seripsta

Ne kolay iç çekmelerin, ne zor gülümsemelerle
harmanlanması gibi

Modern dünyanın gereksinimlerini benlik
yuvalarına mühürleyen

Çılgılığı kısılmış proleter bir isyanın orta
dakikaları gibiyken zaman

Avuçlarımı terleten sıkılğanlığımın beraber

Aitsizliğin dayanılmaz dayatmasıyla kuşatılmış
bulunur benliğim

Sahteliğin kemiği ne mide bulandırıcı bir
uzuv!

Az öncelerin sindirilişi doygunsuz

Ve çarmıha iğnelenmişçe durur raflarda zaman

Zihnime saplanan z planları kusar

Az sonrasız bir bakış dolanır ayaklarıma!

Kerem Savaş

-ÇAĞRIŞIM

Biz emre karşı nefret,
Savaşımız buyurganlıklarla.
Çabuk kuruyan ojeler,
Pahalı satırlar.
Hani kırmızı kabanını,
İlkokul
Öğretmenin taşır.
Mevsim yazdır,
Annene göre ise hasta olduğundan kış.
Sarıp sarmalanmışsındır bütün ilaçlı
cümlelerle.
Ve bir fittırmak üzere olan kadın der ki:
Kendini bilmezler:
En çok zarara onlar uğratır.
Sonra
Baş koyarsın:
Bilmediğin fakat

Bildik gelen bir yreğın omzuna,
bütün yıkılmışlıkların moral bulduğu umudun
kıyısında.

Orada rastladım ben,
umutlu kıyılarda yer almaktaydı:
Pijamalarımnda kurumuř boyalar,
Hediye edilen kalemler.
ylece orada durmamalar.
Sahi sen neden?
Orada öylece duruyorsun?

Ömür FERHAN

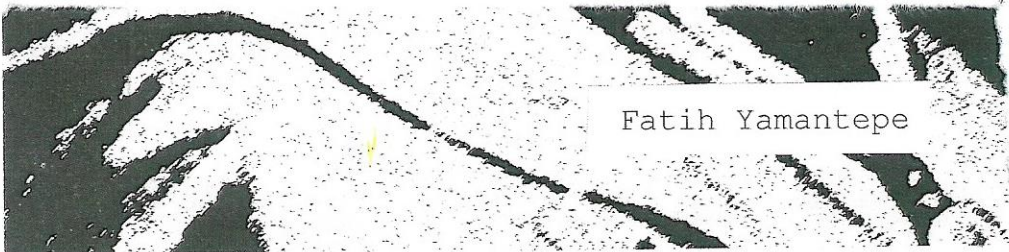
**-BİR KADIN TANIDIM VE DİNLEDİĞİM TÜM HÜZÜNLÜ
ŞARKILARI SİLAH ZORUYLA ÇIKARDIM ZİHNİMDEN**

Sokağa çıkıyorum. Soğuk, merhametli bir celladın kılıcı gibi kesiyor nefesimi. Kaldırımlardan insanlar evlerine yetişme çabalarıyla hızlı adımlarla geçiyorlar. Tüm gün bir şeyler başarmış ve sistemin dışına çıkmamış olmanın haklı gururu hepsinin yüzüne hakim. Ama ben bir kadın tanıdım ve tanıır tanımaz belleğimdeki tüm hüzünlü şarkıları gittim şehrin en ücra köşesine bıraktım. Kadının beyaz parmakları tıpkı bir piyanonun tuşlarını andırıyor. Eğer bir piyanist olsaydım onun elleriyle eşsiz bir konçerto sunardım.

Şehrin merkezine doğru ilerledikçe beni Antik şehir kalıntıları karşılıyor. Önümden binbir çeşit maske geçiyor. Sokak köpekleri maskesiz. Oturuyorlar soğuk kaldırım taşlarının üstünde. Nefes al nefes ver nefes al nefes ver al ver al ver. Sokak köpeklerinden birinin başını okşuyorum. Yaşamım dört saniyeliğine

güzelleşmiş olabilir. Bir kadın tanıdığım
akşam Sibylle Baier o parçalayıcı melodilerini
son kez üstüme kusuyor. It's the and friend of
mine. Aslında ne zamandır gerçekte
boğuşuyorum. Damarlarımdaki kirli kan tamamen
çekiliyor. Vücudumda birikmiş tüm kirli
hücreleri soğuk havada buharlaşmış nefesimle
armağan ediyorum gök tanrıya. Gök tanrı bilir
ben bir kadın tanıdım ve bir daha
bilinçaltımdaki orkestra hüzünlü şarkılar
bestelemedi.

Fatih Yamantepe

-DERİN GÖK

Dikenli boşluk.

Dikenli fark ediş.

Dikenli babamız.

Dikenli kusma hali.

Dikenli deniz, dikenli kara.

Dikenli yosunlar, dikenli hayvanlar.

Dikenli toprak.

Dikenli heykeltıraş.

Dikenli Adem, dikenli Havva.

Kafan karışırsa - nedenidir,

Hücrenin ilki

Taşı taşla kır ve bıçak yap.

Diski;

Mis kokulu yazılımla dolduruyorum.

Diski;

Sisle dolduruyorum,
Karışsın diye basit lokasyon.
Atomu parçalıyorum.
Atomu yolluyorum,
Senin dikenli bahçenden kalkıp-
derin göğünden aşağı...

Her şey babamız için!

Eren Burhan

-AFTER SEX TALKS-YARAMIN BAŞLANGICI

Bu rüzgâr
başlangıcıydı yaramın.

bu rüzgarda
savruldu
çocukluğumda başparmağıma
padişah kavuğu diye
taktığım mandalina.

aslolan gerçek diye
önüme ölüm sunulduğunda
kandım
yaşamanın yalanına.
kandım,
yaşamanın yalanında;
dikine kesilmiş
bir damardan fışkıran.

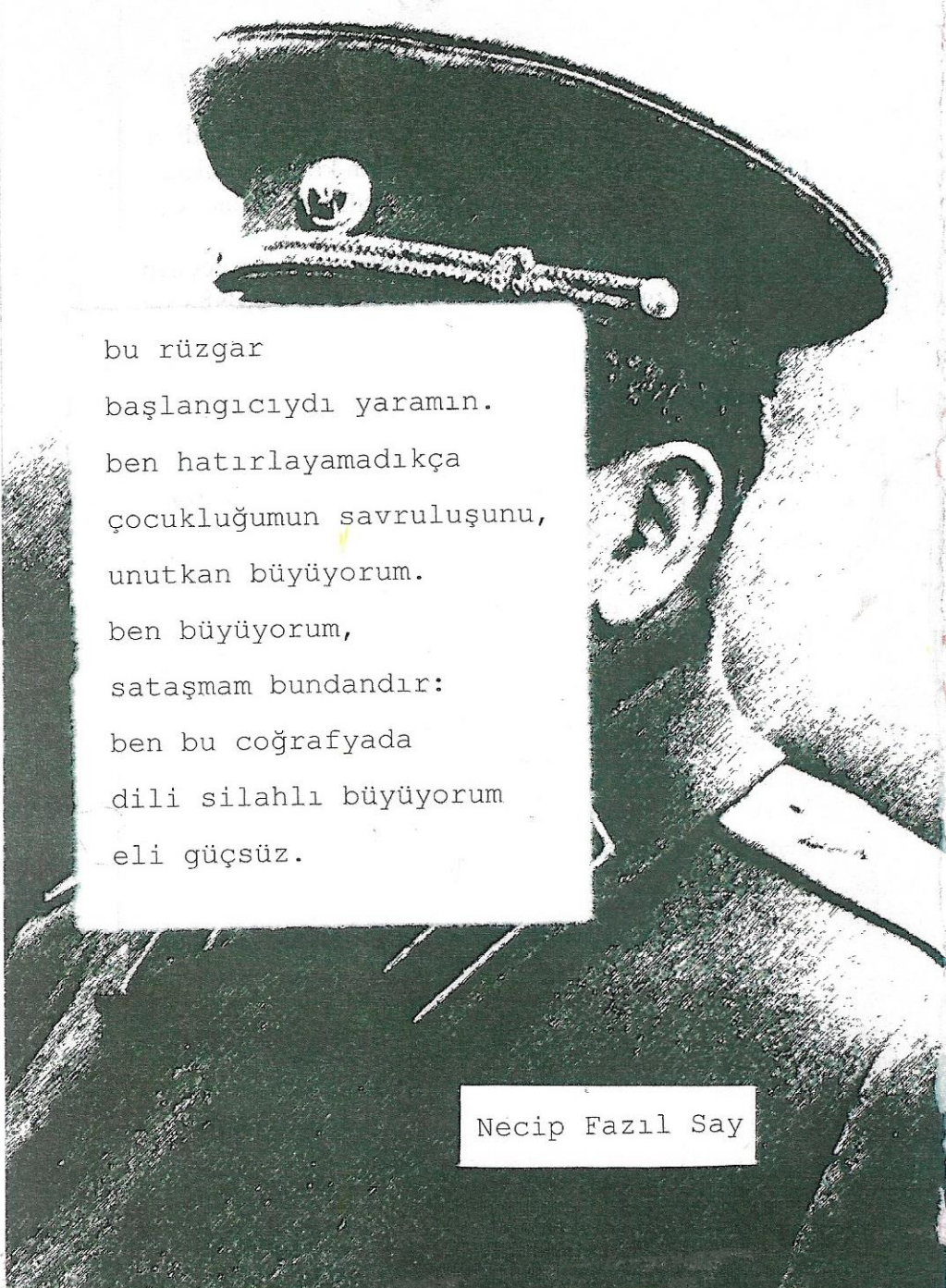
bu rüzgarla
düşüp de
yaralandı dizleri
koştura koştura
bir parka giden
çocukluğumun

biliyorum
tanrıyı memnun etmeyecek
günahın çıkıntısına tutunan
bu eller.
keşke inançlı bir dava
insanının bedeninde
sıkılmış bir yumruk olsalardı

tanrının bana sunduğu
bu bol kanlı damarı
gördükçe vampirleşiyorum.
inan! tam pirleşiyorum

içinde bulundukça
bu siktiri boktanların dergahında
şe-şe-şe şeyhim
el ver kurtulayım yaramdan,
dil ver tırıslayayım
içimde koşan çocukluğumun atlısına,
göz ver görüldüğü gibi olmadığını
göstereyim hayatıma görücü gelenlere,
sabrımı al, kinini ver
gördüğüm ilk yerde öldüreceklerim var

ben gittikçe büyüyorum.
ben olduğum sürece
boğazıma iki elle sarılı
ne varsa çocukluğa dair.
ben yetişkinliğe varamadıkça
büyüyorum.

bu rüzgar
başlangıcıydı yaramın.
ben hatırlayamadıkça
çocukluğumun savruluşunu,
unutkan büyüyorum.
ben büyüyorum,
sataşmam bundandır:
ben bu coğrafyada
dili silahlı büyüyorum
eli güçsüz.

Necip Fazıl Say

-ÜNLEMİN AKIŞI

Çatırdıyor zaman
Neyin savruluşu bu
Kontrolden çıkmış üreyiş
Kasvet...
Banklar taş kesilmiş.

Boşanıyor zincir
Neyin dönüşü bu
Tarifsiz bir titreyiş
Kasvet...
Taşlar bank kesilmiş.

Neyin nesi gözlerime inen
Bir kıpırtı
Isırıyor bıyığımı
Tedirginlik...
Yükseliyor, kaplıyor, aşıyor.
Geriliyorum.

Yüce çözümsüzlük!
Ovuşturuyorum ellerimi
Sakin mi yüzüm
Siluetlerimde taş kesiği.

Uçuş!
Yürek hoplaması
Koparıyor bıyığımı
Neredeyim
Neyin içine hapsettiniz sentezi?
Kelimeler ve şeyler ve deliliğin evrenselliği
Kaçınılmaz yaftası
Adlandırılmışlığın.

Görüyorum her şeyi!
Onaylıyorlar kötümser kâhinleri!

Sürükleniyoruz...

Bir curcuna!

Kaosun mutlak şöleni!

Kokuşmuş et yığını sinekleri!

Kan ve geç kalınmışlık!

İnanmışlığın bedeli!

Gayri insani tüketiliş!

Güncelliğin vahameti!

Küflenmiş piramidin yıkım senfonisi!

Yüzeyselliğin kepazeliği!

Amaçsızlığın cezası!

Utanmazlığın öfkesi!

Doğanın intikamı!

Duyuyorum sesi

Ödeniyor bedel!

Kendi hesabını veriyor nedenler...

Tanrım!

Hiçliğin kahkahasıydın sen!

Bir akış

Türün son örneği...

Hiçbir şey bırakmıyor geride.

Çürüyor su

Kendi sonunu çiziyor...

Her şeyi boğacak içinde.

N.Toygar Ateş

Denemesi bedava